

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Cabîlbaev Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 29 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Cabîlbaev Veaceslav Valijan,

născut la 13 octombrie 1973, originar și domiciliat pînă la reținere în or. Comrat, str. Kutuzov 14.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 29 iulie 2011 - pînă la 29 noiembrie 2011 (instanța de fond);*
- 2. de la 03 octombrie 2013 - pînă la 05 noiembrie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 29 ianuarie 2015 - pînă la 04 martie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 29 noiembrie 2011, Cabîlbaev Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Totodată, Cabîlbaev V. a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, cu aplicarea art.72, 81,82 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Irighina Maria a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța, în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Cabîlbaev Veaceslav la 09 iunie 2011, aproximativ la ora 01⁰⁰, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, stricînd geamul și lacătul de la ușă, a pătruns în casa lui Irighina M. din or. Comrat, str. Pușkin 57, unde, pe ascuns a sustras bunuri materiale în valoare totală de 17 800 lei, cauzîndu-i părții vătămate o

daună materială considerabilă.

2.1. Tot el, de către organul de urmărire penală, a fost învinuit că în perioada de timp 10 - 17 aprilie 2011, dată și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, stricând geamul și lacătul de la ușă, a pătruns ilegal în domiciliul cet. Irighina M., din or. Comrat, str. Pușkin 57.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că el nu a comis infracțiunea imputată. A invocat că infracțiunea de furt a fost săvârșită de fratele său, care în acea zi l-a sunat și i-a spus să se întâlnească la intersecția str. Osvobođenje și Pușkin, unde, i-a transmis trei geți pentru a le aduce acasă, iar pe stradă a fost reținut de către colaboratorii de poliție. Nu a cunoscut că lucrurile sunt furate, iar în cadrul urmăririi penale a recunoscut vinovăția, deoarece comisarul adjunct Tomailă i-a spus ca el să-și asume toată răspunderea. Totodată a menționat că declarațiile pe care le-a depus în cadrul urmăririi penale au fost date în lipsa avocatului, care i-a fost acordat deja la procuratură, când a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale. Până atunci a semnat depozițiile pe care le-a depus, însă care nu au înregistrate, la fel și avocatul Covalenco S. a semnat acele depoziții. Mai mult că, avocatul a declarat anchetatorului că dacă va depune declarații sub jurământ, atunci el va spune adevărul, că nu a fost prezent la audiere, dar numai a semnat procesul-verbal. La fel, a explicat că percheziția nu a fost efectuată, colaboratorii de poliție au luat din hambar lucrurile și careva bacuri, după care au solicitat de la chiriașii Demcenco A. și M., care locuiesc la el în casă, să semneze procesul-verbal de percheziție, la care ei nu au participat. Astfel, a solicitat să fie adus și audiat în cadrul ședinței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2014 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art. 27, 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, potrivit elementelor constitutive *„tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

De asemenea, instanța de apel a conchis că afirmațiile inculpatului precum

că în cadrul urmăririi penale a depus declarații în lipsa avocatului, sunt neîntemeiate, nefiind confirmate prin materialele cauzei, precum și argumentul că procesul-verbal de ridicare a lucrurilor din hambar a fost semnat de către martorii asistenți Demcenco M. și A., deja după ce lucrurile au fost ridicate, deoarece în procesul-verbal nominalizat din 09.06.2011 nu figurează așa nume de familie a martorilor asistenți.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de tentativă de furt se dovedește prin următoarele probe: - procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabelul, - procesul-verbal de ridicare din 09.06.2011 și cercetare a lucrurilor sustrase, - ordonanța de recunoaștere și anexare la materialele cauzei a corpurilor delict, - raportul de expertiză dactiloscopică nr. 73 din 23.06.2011.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul, care fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită, casarea acestora cu pronunțarea unei hotărîri echitabile, deoarece el nu a făcut cunoștință cu cauza penală fiindcă cunoștea că aceasta este fabricată și anume de către comisarul adjunct Tomailî. Insistă că declarații nu a depus și avocatul nu a fost prezent, însă a semnat toate actele care i-au fost prezentate pentru semnare.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, considerîndu-l inadmisibil, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art.430 pct.5) Cod de procedură penală, prin care autorul acestuia trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate,

fără a agrava situația condamnatului.

Reieșind din textul recursului, autorul acestuia nu a făcut trimitere la vreun temei de drept concret din cele stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă Colegiul reține că, din textul recursului, argumentele invocate se cuprind în temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - *cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*".

Însă, acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Din conținutul recursului rezultă că inculpatul Cabîlbaev V. invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției stabilite în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Cabîlbaev Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c),d) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătînd la faptul că, inculpatul vina nu a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin: - *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.04.2011 cu foto-tabelul*, efectuat în gospodăria cet. Irighina M. din str. Pușkin 57, or. Comrat, unde au fost depistate geamurile de la ferestre și ușile stricate. La bucătărie erau pregătite lucruri și obiecte (f.d.9-12, vol.I); - *procesul-verbal de ridicare din 09.06.2011*, unde de la Cabîlbaev V. au fost ridicate lucruri și obiecte în număr total de 39 de bucăți, care au fost predate benevol, ca obiecte sustrase din casa de pe str. Pușkin 57, or. Comrat (f.d.117,vol.I); - *procesul-verbal de examinare a obiectelor cu foto-tabelul din 09.06.2011*, unde au fost examinate obiectele și lucrurile ridicate de la Cabîlbaev V. (f.d.118-121, vol.I); - *recipisa cet. Mihailova E.*, potrivit căreia aceasta a primit de la ofițerul de urmărire penală lucrurile sustrase din casa cet. Irighina M., în total 39 de obiecte (f.d.126, vol.I); - *raportul de expertiză dactiloscopică nr. 73 din 23 iunie 2011*, potrivit căreia urmele de mâini, depistate în casa cet. Irighina M. au fost lăsate de Cabîlbaev Veaceslav (f.d.130-134, vol.I); - *declarațiile martorului Grozdev A.*, care a declarat că, data exactă nu o ține minte, era seara și el împreună cu

Başcivanji A. patrula. Aflându-se pe str. Osvobođenja din or. Comrat au văzut o persoană cu bicicleta, care ducea o remorcă cu niște lucruri. Persoana data era inculpatul, care a spus că lucrurile i le-a dat unchiul. Apropiindu-se mai aproape, au simțit un miros specific. L-au întrebat de unde sunt lucrurile care le transportă, la ce Cabîlbaev V. a spus că nu cunoaște, lui i-a fost spus ca lucrurile să le transporte. Anterior, a cunoscut despre tentativa de furt din casa situată în str. Puşkin 57, or. Comrat, și, apropiindu-se au văzut multe lucruri pregătite, care erau după gard, și pînă la gard. Au chemat-o pe cet. Mihailova E. care se uita după casă și au efectuat lista lucrurilor sustrase. Cabîlbaev V. a recunoscut săvîrșirea furtului; - *declarațiile martorului Başcivanji A.*, care a depus declarații asemănătoare cu cele ale martorului Grozdev A. Suplimentar a comunicat că de la locul unde a fost oprit Cabîlbaev V., aproximativ 100-150 m. în casa din str. Puşkin 57, anterior a avut loc o pătrundere. În casa nominalizată, de la lucruri era un miros specific, precum și de la lucrurile transportate de către Cabîlbaev V., la fel era un miros. Împreună cu Cabîlbaev V. au venit în casa din str. Puşkin 57, chemînd-o pe cet. Mihailova E. care supraveghea casa, fiind rudă cu stăpîna casei. Au depistat că uşile de la camere erau stricate, lucrurile întoarse. Au întocmit lista lucrurilor furate. Inculpatul a recunoscut furtul, precum a menționat că la el acasă mai sunt lucruri din această casă.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Cabîlbaev V. în comiterea infracțiunii de tentativă de furt, nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs, drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmîndu-se scopul evitării răspunderii penale.

Referitor la argumentul inculpatului precum că careva declarații nu a depus și avocatul nu a fost prezent, însă a semnat actele care i-au fost prezentate pentru semnare, instanța îl consideră ca neîntemeiat, deoarece cele menționate sunt combătute prin actele procesuale și anume: ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît, informația scrisă despre drepturile și obligațiile bănuîtului, precum și prin procesul-verbal de audiere în calitate de bănuît toate din 10.06.2011 pe învinuirea adusă în baza art.186 alin.(2) Cod penal. Or, în acea zi (10.06.2011) avocatul Covalenco S. care a acordat asistență juridică garantată de stat inculpatului a participat la efectuarea mai multor acțiuni de urmărire penală nominalizate mai sus (f.d.58-60, vol.I), care a confirmat participarea sa prin

semnătură din procesele - verbale.

Mai mult ca atât, avocatul Covalenco S. a participat la punerea lui Cabîlbaev V. sub învinuire din 04.07.2011, ulterior fiind audiat în această calitate în prezența avocatului nominalizat (f.d.148-150,vol.I).

Astfel, cele nominalizate de inculpat sunt declarative și inadmisibile, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor cauzei.

De asemenea, instanța de recurs ține să menționeze că pe învinuirea înaintată lui Cabîlbaev V. în baza art. 179 alin.(1) Cod penal, instanța de fond corect l-a achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, reieșind din faptul că lui Cabîlbaev V. i-a fost încălcat dreptul la apărare din următoarele considerente.

La 09 iunie 2011 Cabîlbaev V. a depus cerere de renunțare la apărător, însă, în materialele cauzei, lipsește hotărârea procurorului privind acceptarea sau refuzul în acceptare a bănuितului la apărător. Mai mult ca atât, renunțarea la apărător a avut loc în lipsa avocatului.

Totodată, prin ordonanța din 09 iunie 2011, Cabîlbaev V. a fost recunoscut în calitate de bănuित, ulterior a depus declarații în lipsa apărătorului, acțiuni care au fost efectuate contrar prevederilor art. 94 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că pe acest capăt de acuzare, Cabîlbaev V. corect a fost achitat.

Cît privește afirmația inculpatului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punându-le la baza sentinței de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale.

Temei de a pune la îndoială legalitatea acestor concluzii nu este.

Totodată, recursul înaintat repetă întocmai textul apelurilor declarate de inculpat, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu, și, conform art. 414 alin.(3), 417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat

corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul conchide că acțiunilor săvârșite de către Cabîlbaev Veacealav li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 75, 82 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cabîlbaev Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 29 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 05 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Cabîlbaev Veaceslav Valijan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 27 martie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti